

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKOLEBLADET

ELEVBLAD FOR GAMMEL HELLERUP GYMNASIUM

Og slut var det - slut med 2.G.ernes anstrengelser - og hvad fik de så ud af deres møje og besvær?

"En skærsommernats-drøm", der blev til mere end en drøm, det blev til en succes.

Da man fortalte mig, at Heiselberg i forening med nogle 2.G.ere havde valgt Shakespeares "En Skærsommernats-drøm" til G.H.H.s 61.skolekomedie, ville jeg ikke sætte 5 øre på en gennemført succes. Hvor originalt, at vælge dette så fuldkomne ukendte stykke til skolekomedie !!! Men instruktøren havde selvfølgelig visse krav, hans udvalgte stykke skulle opfylde. Der skulle være mange medvirkende både på, under og bag ved scenen, så hans valg var slet ikke så latterligt, som man først ville tænke sig.

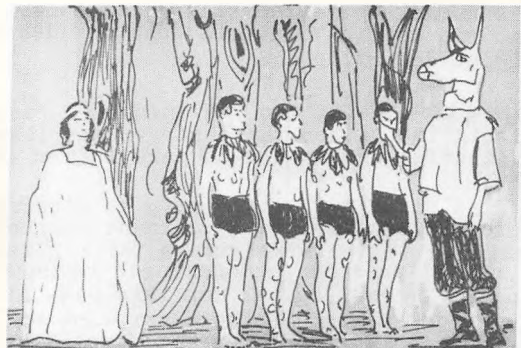
Mine forventninger til generalprøven var ikke de lyseste. Jeg havde bl.a. slet ikke tænkt mig, at det kunne lykkes at lære moderne, intellektuelle, unge mennesker at fremsige replikker på vers. Men efterhånden, som forestillingen skred frem, viste det sig, at det gik udmærket.

Efterhånden, som stykket gled fremad, glædede man sig desuden over de smukke kulisser - hurra for malerne - de udmærkede kostymer samt den snart komiske snart tragiske handling. Visse steder viste stykket sig mere komisk, end Shakespeare egentlig havde tænkt sig. Alfeoret dansede bedst sidste aften, den første aften mærkede man lidt nervøsitet, som er forståelig, men i sammenligning med andre skolekomediers balletforsøg var alfeoret en nydelse at se.

I pausen nød man det rigt illustrerede program, der var ganske godt. Blot mener jeg, at forsiden var lidt tam.

Desuden lyttede man med fornøjelse til skoleorkesteret. Ganske vist var der stor forskel på første og sidste aften. Den sidste havde medlemmerne nemlig lært at følge hr. Kirk, hvorimod de den første nærmest holdt deres egen takt.

Ja, så er der skuespillerne. Det var jo afgjort på forhånd, hvilke personer der ville vække jubel hos tilskuerne.

En af alferne taget i nedspringet fra grønshøjen, BUMP!, BUMP! osv...

Jeg mener derfor, at man må rose de personer, der spillede de mere "kødløse" roller - tank at spille Theseus - lige så meget som dem, der havde de mere taknemmelige replikker at brænde af. Jeg mener ikke, at der var nogen i denne kategori, der faldt udenfor, så jeg må vel også her råbe hurra for skuespillerne.

Skal man sammenfatte, må resultatet blive en lykønskning til 2.G, instruktøren samt alle andre, der har gjort deres til, at "En Skærsommernatsdrøm" blev en succes med en så velgennemført skolekomedie.

Henning Engel

Java Kaffe - vort speciale.

TAKSTGRÆNSENS

Colonial & Vinhandel ^{7/8}

STRANDVEJ 146 · TELF. HELLERUP 292-293

Scheel Larsen

Den reglementerede gymnastikdragt.
Alt i sportsudstyr.
Strandvej 193 *Hellerup 2901

ORDRUP Radio

FJERNSYN . RADIO. BÅNDOPTAGERE

Ordrupvej 50 .

Ordrup 2508

S K O L E B L A D E T.

Gl. Hellerup Gymnasium
Svanemøllevej 87.

Redaktionen:
Jens Kruse Pedersen IIIy
(ansvh.) He 238.

Søren Nielsen IIx
Bjørn Hagen Jensen IIx

Annoncer:
Flemming Christensen IIIy
(annoncechef) 716280
Finn Hassing IIx

Tryk:
Stougaard-Jensen
Wildersgade 41.

Oplag: 601.
Pris: 25 øre.

Redaktionelt.

Om alt gaar vel kan vi
i næste nummer bringe
den saa berygtede blaa
bog.

Da lærer ogsaa er en slags
mennesker har vi genop-
trykt ordensreglerne fra et
SKOLEBLAD af ældre årg. -
vi haaber stille at det h-
jælper denne gang.

Denne gang er det med sorg i sinde vi fatter
pennen. Vi er altid kede af at skulle kritisere nega-
tivt. Men vi synes, der bør skydes på vores morgenti-
mesystem, indtil det ændres radikalt.

Ha, vil man måske sige, redaktionen er kommet for
sent i den sidste tid. Vi svarer: Hold os udenfor, det
er princippet det gælder.

Vi går med til, at man skal møde til tiden og vi
går foreløbig ind på den tanke at gør man ikke det
skal man straffes og lad det da være i form af morgen-
timer.

Det er et almindeligt retsprincip at straffen er li-
-gefrem proportional med forbrydelsens størrelse. Rap-
ser man en 25 øre i tallerkenrækken får man dask over
fingrene, men udfører man et ondsindet rovmod får man
op til 16 års fængsel, og vil man ikke sige, at det er
en mindre brøde at komme 30 sek. for sent end at kom-
me dryssende ved 10-tiden? men alligevel er en morgen-
-time lig en halv time. På Gammel Hellerup Gymnasium
har man andre principper for justitsen end dem folke-
tinget vedtager. Det er ikke så godt!!

Det er ligemeget, toget kører, når det skal og
venter ikke 30 sek på dig, siger myndighederne. Du skal
lære at komme til tiden. Men vi kan ikke tro at man
mener det for alvor, nej, man må da vide at en skole ik-
-ke er en jernbanestation, lige så vel som den ikke er
noget fængsel, ej heller nogen militærlejr, og man vil
da ikke lave vores skole om til sådan nogle instituti-
oner. Det kan vi ikke tro. Det kan ikke være derfor der
uddeles morgentimer.

Hvorfor da? Vi har tænkt og tænkt og ser kun en
sidste grund: fordi du pinedød skal være i klæsen når
klokken ringer, og det gik vi selv formelt med til (vi
vil dog ikke pine folk til døde, selv om de kom lidt
forsent), men vi fandt ud af at møder man otte nul,
nul tredive skulle man ikke have samme straf som den
der først ankommer forstyrrende midt i undervisningen.
Vi indrømmer at systemet bliver svært at praktisere,
når nogle af synderne skal møde halv-otte, andre syt-
ten minutter i og det falder måske helt sammen, hvis
det skal organiseres retfærdigt, og det skal det vel.
Lad det så bare falde.

Det synes os at være et godt resultat vi er kom-
-met til endda på et for os formelt udgangspunkt, for
vi mener slet ikke, at man skal møde kl 7,30, fordi man
kommer forsent et par gange, kun hvis man til stadig-
hed kommer drivende med vinden. Det mener vi, fordi vi
har set at som tilstanden er nu er den fæl. Det er der
også andre der mener, for på andre arbejdspladser ja,
på andre skoler har man ikke sådanne foranstaltninger
som vi har, og som en passant bemærket praktiseres ved
at sætte disciplene op mod hinanden. Lidet pædagogisk.

Når man sætter almindelige forbrydere i tugthus er
det ikke så meget for at straffe dem som for at op-
-drage dem; med dette som baggrund kunne man spørge:
hjælper morgentimerne noget?

Til sidst sender vi myndighederne et råd som
redaktøren mener er godt: drop morgentimerne (og ef-
-termiddagstimerne), også for Deres egen skyld.

ANKER MØBLER

STRANDVEJ 149 . HELL. 3637

Enkelte og dobbelte
sovesofaer. Utoman med
magasinryg kr. 285

Harald Petersen

S K O T Ø J

Strandvejen 92 Helrup 2530

- § 1. Om morgenen skal alle lærerne møde rettidigt
ligesom hr. Blem.
- § 2. Når der ringes ned, skal alle lærere straks
begive sig til lærerværelset.
- § 3. I tilfælde af godt vejr, kan lærere få tilla-
delse til at opholde sig på legepladsen.
- § 4. Lektielæsning er forbudt i frikvarterene. Det
er forbudt at medbringe flasker på lærervæ-
relset. (De skal forblive i hr. Nørgaards kæl-
derrum).
- § 5. Lærerne skal - undtagen lektor Mortensen -
sørge for klassernes udluftning.
- § 6. Læreren faar anvist en plads, for hvilken han
er ansvarlig. - I særlige tilfælde kan man dog
faa tilladelse til at sidde paa elevernes
borde (hr. Rasmussen).
- § 7. Lærerens bøger skal være forsynet med solidt
omslag. Eleverne paatager sig intet ansvar for
lærernes cykler og andre befordringsmidler.
- § 8. Hvis en lærer maa forsømme skolen p.g.a. syg-
domstilfælde, skal han hurtigst muligt anmeld-
de dette til eleverne, saa unødigt arbejde
kan undgaas.
- § 9. Ingen lærer holdes tilbage paa skolen mere
end et kvarter efter skoletidens ophør (und-
tagen lektor Blem).
- § 10. I klasserne og paalærerværelset kan høj-
røstet adfærd ikke tillades. (Dette gælder dog ikke
hr. Lorensen).

AT OPHÆNGE PAA LÆRERVÆRELSET.

Skjold Burne

ORDRUPVEJ 78 C . TELEFON ORDRUP 8906

Vore vogne kører overalt i kommunen
3 gange dagligt.

Leonhard Johansen's Eftf.

A. Brix

KØD - FLÆSK - FJERKRÆ - PAALÆG

SPECIALITET: HJEMMELAVET FLÆSKERULLEPØLSE

Strandvej 145 · Telefon Helrup 271-4211

Cykleforretningen

STRANDVEJ 94

E. Thomsen - Helrup 814 y

VELO-SOLEX forhandler

I. Kl. Værksted

MODEL OG HOBBY

MODELFLY I STORT UDVALG

VED NØRREPORT STATION
ÅBENRÅ 23

ELTOG FLY SKIBE KÆMPEUDVALG I PLASTIKBYGGESÆT

PIGER ER PYNTELIGE OG PÆNE DRENGE ER DISHARMONISKE

SOM ELEV PAA AKADEMIET....

De fem aar i Argentina ændrede ikke Deres planer? Bestemt nej, da jeg kom hjem blev jeg soldat og efte soldatertiden blev jeg optaget paa kunstakademiets s le (i 36) - det var en munter og lærerig tid. Vi hav forskellige sportsgrene f.eks. at gaa armgang i tagr den fra vindue til vindue.

Hvem jeg skylder mest -na, det er ikke min skrædder prof. Axel Jørgensen har betydet uhyre meget for mig for alle os unge i det hele taget.

L'ART POUR L'ART ELLER...?

Hvad er kunst, hr. Norrild?

I venter vel ikke fyldestgørende svar - det kan jeg simpelthen ikke svare paa. I mange af mine foredrag ha jeg været inde paa spørgsmaalet, jeg har syntes at nu har det været der, men alligevel er det smuttet - sel om man uddrog kvintessensen af alle mine foredrag..ne definitionen eksistere ikke, men der er forsøgt mange tilnærmelser: et stykke virkelighed set gennem tempera- ment...Picassos kan jeg bedst tilslutte mig: I virke- ligheden efteraber vi ikke naturen, men iklæder opfund- ne former et realistisk skær.

Er abstraktion en blindgade?

Det er absolut nødvendigt i ethvert billede at abstra

Farver, malerier, en pa- let - vi havde ventet at træffe hr. Norrild i net -op de omgivelser vi ble- ev vist ind i.

Arbejdsværelset er halvt atelier halvt spi- sestue, solen falder li- ge ind i stuen og værel- set virker dobbelt lyst p.gr. af de hvide vægge og det hvidmalede gulv. Stole fra forrige århs plystid er farverigt de- korede - væggene er behængt med sydamerikanske pile og slange skind, malerier tegninger, reoler med bø- ger og et væld af flask- er-til fernis, terpentin etc. Vi sætter os om bor- det med den røde dug.

Nu har I vel været he- le lærerkollegiet rundt?

Det har vi ikke, men efter en tids stilstand synes vi, det kunne være interessant....

I maa saemand gerne skrive, at jeg ikke deltager saa meget i skolens liv, som jeg gerne ville, fordi jeg har saa meget udenfor, - men jeg føler mig alligevel stærkt knyttet til skolen.

Vi ved, De begyndte som tegnelærer paa GHG i 1944, fik De pludselig lyst til at undervise skolebørn?

Jeg vil ikke gøre mig mere idealistisk end jeg er; det er en udmærket ekstrafortjeneste, - nu har jeg jo mid- set 1. og 2. mellem, men Rektor har stillet mig i ud- sigt at komme til at undervise i gymnasiet fra 63, naar den nye skolelov træder i kraft - i billedanalyse, - kunstforstaaelse er det vist det hedder.

Har De altid interesseret Dem for at tegne og male?

Det har jeg, lige fra jeg gik i skole, samme skole som hr. Kruchow for øvrigt. Fra Ribe katedralskole blev jeg student og studerede saa to aar (19-22) polyteknik, nu fik jeg for alvor lyst til at tegne og male, men først og fremmest til at rejse.

TIL SYD-AMERIKA.....

Til Argentina ikke sandt?

Jo, jeg har familie i det meste af Syd-Amerika...

Havde De saa noget fast job?

Jeg levede som man sir: fra haanden i munden. - De ken- der maaske udtrykket en gaucho - en syd-amerikansk cow- boy - et aars tid var jeg gaucho, jeg kom til at holde meget af heste, - jeg har levet sammen med indfødte - senere var jeg et aar i Buenos Aires. Et par oplevelser sir I? jae, jeg overværede feks. et mord, en tyrk og en argentiner var kommet op at skændes under et høstgilde - det var vist nogle sprogvanskeligheder - og saa stak ar. tyrken ned med en fork - politiet kom til og kør- te liget væk i en presenning, hvordan det gik morderen, ved jeg ikke. I Buenos Aires var jeg til karneval i 8 dage i træk, butikkerne havde aabent et par timer om da- gen, ellers festede alle fra morgen til aften og nat- med.

Hvorlænge var De saa i Syd-Amerika?

Fem aar.

LITTERÆRE FREMTIDSPLANER -

Deres litterære produktion bærer jo i høj grad spor af denne rejse - kan man vente mere i fremtiden?

Jae, men ikke med syd-amerikanske motiver - maaske endda ogsaa digte, muligvis til efteraaret!

Er det den fine anmeldelse -bl.a. Tom Kristensen roste Dem- der har givet Dem blod paa tænden?

Faktisk har jeg altid interesseret mig for lyrik og prosa -

here, at forenkle, at søge en accentuering og vi vil næp- pe vende tilbage til tidligere tiders omhyggelige natu- realistiske maleri - jeg tror ekspressionismen vil bli- ve fremtidens udtryksmaade, men en kunstner maa ikke slippe naturen han maa være i en stadig kontakt med den.

KAN DE UNGE FORLY KUNSTEN ?

Kan man vente gennembrud, noget nyt revolutionerende fra de unge danske malere ?

fort. side 5.

FONA

RADIO - FJERN SYN - PLADER

Strandvej 161, Hellerup Telf. HE 4422

VÆR KLOG!

VÆLG EN BOG

HOS

VOLDBYG

EAGHOUR

Som I sikkert allerede ved minder et atom med sin atomkerne og elektroner i mange henseender om et solsystem, men en nærmere betragtning viser, at vi langt fra kan forstå atomets egenskaber og navnlig dets særlige bestandighed ud fra de principper, hvormed Newton forklarede planeternes bevægelse omkring solen. Vel må vi antage, at planeterne i lange tider har bevæget sig meget nær i samme baner, men dette skyldes kun, at vort solsystem i så ringe grad er blevet forstyrret af påvirkninger udefra. Skulle imidlertid engang en klode fra verdensrummet komme i nærheden af os, må vi være forberedt på, at både jordens bane og årets længde fra da af ville blive ændret. Helt anderledes forholder det sig imidlertid med atomets elektronsystem, der, så længe kernen ikke splittes, efter enhver forstyrrelse vil reorganisere sig således, at den oprindelige tilstand igen vender tilbage.

En nøgle til forståelse af de for atomerne gældende ejendommelige lovmæssigheder har vi fået gennem Plancks opdagelse i det første år af vort århundrede af det såkaldte virkningskvantum, der er udtryk for en begrænsning af selve de mekaniske processers delelighed. Det er dog slet ikke muligt at forklare en sådan begrænsning ved hjælp af vore sædvanlige fysiske begreber, der, hvor udstrakt deres anvendelsesområde end er, har vist sig at være idealisationer, der kun gælder, når de virkninger, det drejer sig om, er store i forhold til det enkelte kvantum, og som svigter, når vi søger at anvende dem til at gøre rede for de nye erfaringer fra atomernes verden.

Nogle af Jer har måske allerede hørt om de overraskende vanskeligheder, som spørgsmålet om elektronernes natur har stillet os overfor. På den ene side må vi jo betragte elektronen som en partikel, idet målinger af en elektrons masse og elektriske ladning altid giver samme resultat. På den anden side er man ved beskrivelsen af andre af elektronernes egenskaber henvist til at bruge bølgebilleder i lighed med dem, der har vist sig uundværlige for beskrivelse af lysets forplantning. Overraskelser af samme art har vi også mødt ved spørgsmålet om lysets natur, idet bølgebillederne er ganske utilstrækkelige for at forklare love, der gælder for den måde, hvorpå atomerne optager og udsender lysenergi, og for hvis redegørelse man har måttet gribe til at beskrive lyset som sammen-sat af enkelte lyskvanter eller fotoner med partikelkarakter.

En sådan situation, der hidtil var helt ukendt i fysikken, måtte jo til at begynde med virke ganske forvirrende, men efterhånden indså man, at når man benyttede de modstridende billeder, var det aldrig for at beskrive eet og samme fænomen, men kun for at gøre rede for erfaringer, der var vundet under forskellige forsøgsbetingelser, der udelukkede hinanden. Sådanne erfaringer står derfor i et forhold til hverandre, som man betegner som komplementært for at understrege, at de, til trods for at de ikke forenes i eet enkelt anskueligt billede, hver især giver udtryk for lige vigtige sider af de samlede oplysninger, der overhovedet kan vindes.

I denne forbindelse må vi først og fremmest gøre os klart, at vi for at beskrive en bestemt forsøgsopstilling og de derved vundne iagttagelsesresultater altid vil være henvist til at benytte begreber udtrykt i den sprogbrug, som menneskene har udviklet for at finde sig til rette ved dagliglivets begivenheder. Dette betyder jo ikke andet end, at det ved ethvert fysisk forsøg må dreje sig om noget, hvorom vi kan fortælle andre, hvad vi har gjort, og hvad vi har lært. Helt anderledes stiller spørgsmålet sig imidlertid, når vi skal sammenfatte resultater vundet under forskellige forsøgsbetingelser.

Kun så længe, det drejer sig om fænomener, hvor vi kan se bort fra kun så længe, det drejer sig om fænomener, hvor vi kan se helt bort fra den vekselvirkning, der altid må være til stede mellem genstanden for undersøgelsen og de apparater, der benyttes ved dens iagttagelse, som f.eks. når vi bestemmer en planets sted i dens bane til forskellige tider, kan vi tale om genstandens selvstændige opførelse uafhængig af vor iagttagelse. Når vi derimod har at gøre med en elektron under forhold, hvor virkningskvantet spiller en afgørende rolle, kan vi slet ikke længere skelne skarpt imellem, hvad vi kunne kalde elektronens egen opførelse og dens vekselvirkning med de måleinstrumenter, der indgår i den forsøgsopstilling, hvorunder fænomenet fremkommer. Under sådanne forhold er der forudsætningen for på sædvanlig måde at sammenligne resultater vundet under forskellige forsøgsbetingelser ikke til stede. Det drejer sig her ingenlunde om vanskeligheder af teknisk art, men om et principielt punkt, der er betinget af selve vilkårene for erfaringernes beskrivelse.

Den komplementære sammenfatningsmåde er at betragte som en naturlig udvidelse af den sædvanlige fysiske beskrivelse, der ikke har vist sig rummelig nok til at omfatte de ejendommelige lovmæssigheder, der gælder i atomernes verden og som er afgørende for egenskaberne af de stoffer, hvoraf alle vore redskaber ja også vore egne legemer består. I første øjeblik lyder det måske underligt, at man skulle være nødt til at give afkald på de krav om anskuelighed i naturbeskrivelsen, som man hidtil antog som helt selvfølgelig, men ved nærmere betragtning finder man, at vi også på mange andre områder har at gøre med forhold, der viser en nøje lighed med dem, vi har mødt ved undersøgelsen af atomernes egenskaber.

Vi behøver jo blot at tænke på den komplementære måde, hvorpå vi bruger sådanne to ord som "tanker" og "følelser" for at beskrive de situationer, som ethvert menneske daglig befinder sig i. Disse ord henviser netop til sider hvert menneske daglig befinder sig i. Disse ord henviser netop til sider af vore indre oplevelser, der er lige væsentlige, men som udelukker hinanden i den forstand, at selv vore varmeste følelser fuldstændig mister deres art, når vi forsøger at udrede dem ad den kolde logiske tankes vej. Lignende forhold gør sig gældende i samlivet med vore medmennesker, hvor intet af ordene "retfærdighed" og "kærlighed" kan undværes. Enhver pige eller dreng forstår, hvor meget "fair play" betyder i leg eller sport, og at man ingen agtelse kan have for sig selv, uden når man stræber efter at handle retsindigt mod andre, men samtidig må vi gøre os klart, at brugen af retfærdighedsbegrebet i dets yderste konsekvens udelukker den kærlighed, som kaldes på over for forældre, søskende og kammerater.

Når man først har indlevet sig deri, kan man efterspore komplementaritetforhold på så at sige alle kulturlivets områder, og den omstændighed, at vi tvinges til at erkende sådanne forhold inden for et område som fysikken, der på grund af dens anvendelser indtager så stor en plads i skole-undervisningen turde også komme til at øve en indflydelse på de unges opdragelse. Selv om det i en kort artikel ikke er muligt at give en klar og indgående fremstilling hverken af den store udvikling inden for atomfysikken eller af den belæring om vilkårene for vor erkendelse, den har bragt, håber jeg, at det er lykkedes mig i det mindste at give Jer et indtryk af problemernes betydning og rækkevidde.

N I E L S B O H R.

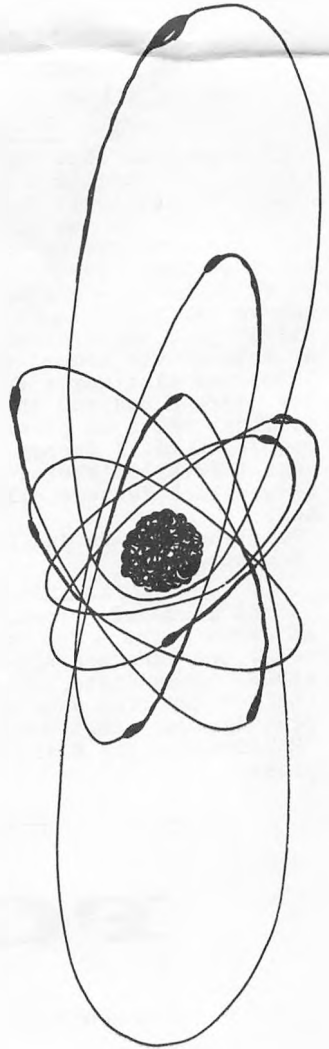
Atomerne

g

vor

Erkendelse.

PAA FORESPØRGSEL OM ET
INTERVIEW MED PROFESSOR
NIELS BOHR HAR PROFESSO-
REN I STEDET SENDT OS
HOSSTAAENDE ARTIKEL.

Et Orgie anno 1903

Fortælle noget om ungdommens forlystelser i "gamle dage", hr. redaktør? Specielt danseballerne og den slags Tja, hvorfor ikke? Det skulle så bl.a. være for at fortælle, hvor uendelig fine og noble vi i min tid var i omgangen med det såkaldte smukke køn. Det kan måske være, at det kommer til at stå i et lidt forklaret skær, og lidt løgn og digt skal der jo også nok snige sig ind i det. Det er ligesom med forboldkampe: man synes altid, de spillede bedre i "gamle dage". Men jeg kan da prøve.

Hvornår jeg begyndte at gå til dans, spørger De, hr. redaktør? I 1903, da var jeg 3 år. Jeg har aldrig kunnet forstå, hvorfor man absolut skal tvinge små drenge til at foretage sig ting, der strider mod deres natur. Det er det rene barbari. Jeg gik hos et par meget dygtige og meget skrappe damer, der tævede os over benene med et spanskrør, når vi ikke kunne hitte ud af deres fjollede trinskoler. Der var især noget, der hed "første position". Det så ud, som om benene var skruet helt forkert på, sådan kvarter-i-tre ben. De kunne slet ikke bruges til at spille fodbold med, og det er dog det, de er bestemt til fra naturens hånd.

Desuden var jeg kommet på et hold, hvor pigerne gennemsnitlig var et par år ældre end jeg, og de var ikke særlig interesseret i at danse med mig, men jeg var da lige glad, sådan nogle dumme tøser. Nå, det lykkedes mig da også at pjække den det meste af en sæson, men desværre var telefonen allerede opfundet dengang, og min fader havde været tåbelig nok til at installere sådan een i hjemmet, og så var det løb kørt.

Om jeg slet ikke senere brød mig om at danse, spørger De, Jo, hadet til dans og piger fortog sig langsomt, og da jeg var 15-16 år, var det så godt som forsvundet, og det har mærkelig nok ikke vist sig senere.

I min skoletid (jeg taler her om gymnasietiden) havde vi 2-3 baller om året + et par private. Anden form for dans fandtes ikke. Dans på restaurationer var endnu ikke opfundet. Der var ganske vist de offtentlige danselokaler ("Kjæden" f.eks. cf. visen om Hanne Godske), men der kunne vi pæne fyre fra gymnasiet jo ikke komme. Om jeg aldrig har været sådan et sted i min skoletid? Joh, een gang. Da fik jeg et blåt øje af en blikkenslagersvend (det lyder, som en dårlig vittighed, men han var blikkenslager. Jeg har senere truffet ham, dog ikke i øjet).

Af alle baller var de private de værste. Det var den rene tortur. En invitation blev udsendt mindst 14

dage i forvejen, og søndagen før begivenheden måtte man indfinde sig mellem 2 og 4 for at blive inspiceret, og hvis man så var så uheldig at være husets datters udvalgte, var der ingen ende på de spørgsmål, svigermor kunne stille angående ens faders stilling og egne fremtidsplaner. Og hvad vidste man om det, når man kun var 17 år? Imens sad fatter og var ved at gæbe kæberne af led.

Skoleballerne var morsommere; der var man på hjemmehane. Av, hvor var pigerne søde dengang, (det er de for resten stadig). Hvor duftede de dog dejligt både af scap sæbe og savong sæbe, og sikke det knitrede, når de gik! Og sikke deres søde små næser kunne skinne! Det var vel nok tider! At nogen kan nævne at bide i sådanne søde næser. Det har jeg selv set på vore skoleballer. Ellers ved jeg ikke, hvad det er, de unge mennesker foretager sig.

Hvad er det dog De siger, hr. redaktør? Om jeg aldrig har kysset en pige farvel i gadedøren? Næh, - joh, een gang, må jeg indrømme. Men jeg fik også min straf. Hun giftede sig med mig!

S. Mylbo

Næppe, danskerne er for meget epigoner, for lidt selvstændige, nordmændene staar stærkere, de vil være bekendt de er nordmænd, her hjemme er for meget snopperi for de franske malere, og saa kommer de unge malere for let til al ting, man abstrahere ikke voldsomt og inderligt fra begyndelsen det maa komme lidt efter lidt. Tilhøre De selv nogen isme?

Aah nej, - jeg søger at naa noget konstruktivt, noget klargørende i mine billeder; mit tegneprincip er: at udtrykke sig ved de 4 figure: kasse, kegle, kugle & cylinder, mit maleprincip: at udtrykke billedet i 3 klange f. eks. grøn, violet, orange eller rødt, gult, blaat - ikke saaledes at der ikke maa være andre farver, men denne 3-klang skal være den dominerende.

Er kunstnertypen fra et bestemt miljø? Afgjort nej, jeg har paa mine aftenhold haft professorfruer og arbejdsmænd og lige ofte har saavel den ene som den anden vist et talent, kunstens adelskab er for alle klasser!

ER DRENGE PIGER OVERLEGN? ?

Er der forskel paa piger og drenge som kunstneriske begavelse?

Meget endda, drenge stagnerer ikke saa hurtigt som piger, pigerne er større æstetikere, men blir hurtigere ensformige, drenge errebelske, disharmoniske - ekspresive, piger er pæne - pyntelige- dekorative --

AT BETRAGTE ET KUNSTVÆRK.

Med hvilke øjne bør man betragte et kunstværk? Jeg kan kun svare, at kan man se en helhed, danner det indre øje en syntese, er man lidt af en kunstner selv alm. dødelige ser kun detaljer.

Synes De reproduktioner kan ha værdi som det ægte kunstværk?

Uha nej, paa mig virker gentagelser pinlige, utilfredsstillende - jeg gentager nødigt selv - indtrykket af motivet skal først sætte sig. Hør hvad sir d'herre til en kop kaffe - og mens hr. Norrild sætter vand over til kaffe ser vi os nøjere omkring og vi snakker videre mens kaffen blir kold - den unge kunststuderende Tage Norrild vender tilbage til akademiarene, alt i alt ikke nogen kedelig periode maa man indrømme!

Kan man tale om et fuldent bilde? Ja, jeg vil mene, at naar kunstneren ikke længere føler noget psykisk pres, er billedet færdigt!

Kan et naturtalent undgaa proportioner i sine billeder?

Det kommer ganske af sig selv, visse prop., og det har man vist lige fra oldtiden, gør billedet levende, visse dødt, - det gælder om at faa den rette sammenhæng mellem x og y - Redaktørene er maaske selv matematikere? - de kan være bundet som i en differensrække eller som i en kvotientrække - det er kort sagt et spørgsmaal om matematik.

Og hvornaar er et billede saa et kunstværk? Naar det er noget i sig selv uafhængigt af motivet - naturen i sig selv indretter sig ikke som motiv, - kunstneren maa selv abstrahere og komponere. Man gengir maaske i bas skønt man ser farverne i diskant, men for holdet skal være det samme.

PUBLIKUM.

Hvad er malerens fornemste opgave? At tilfredsstille sig selv - og ikke publicum - kunstneren er sin egen ubarmhjertige kritiker. Kunstneren passer ikke til et alm. borgerligt erhverv jeg vil sammenligne ham med okapien i zoo, folk "man", nærmer sig dette mærkelige dyr, og naar man saa har betragtet lidt sir man til sin sidemand: lad os hellere gaa over og se paa aberne.

Er publicum snoppede - hvad vil man ha i dag. Jeg vil dele publicum i 3 grupper: I. gruppe: et lille intelligens-publicum der staar kunstneren nær, de fatter noget af hvad han vil og stiller ingen krav om hvad kunstneren skal male. II. gruppe: man vil ikke spænde ben for ungdommen, man vil ikke, tør ikke hverken sige ja eller nej - ens smager modebestemt.

III. gruppe: den store dumme hob, man er usnoppet, man vil ha noget pænt! Jeg kender en dame der maler for gruppe 3, hun er ren og skær fidus-maler. Hun maler frodige zigøjnerpiger og hedelandskaber med solnedgang til venstre og to græssende køer til højre i forgrunden... og hun tjener lo gange saa meget som jeg....

Eftermiddagen er forbi, skyggerne af træerne udenfor naar langt ind i stuen, vi ser skitser, fra ungdomsaarene og fra elever i alle aldre...

Det er rart at strække benene, men det er kedeligt at skulle sige farvel og vende tilbage til hverdagen, fra en vandring i eventyrland... Casper.

HARMONIERNE ER DE SAMME - men alligevel

Henrik Colding-Jørgensen søger i det følgende at definere forskellen imellem den klassiske musik og jazzmusikken. I sidste halvdel argumenterer forfatteren for sit eget syn på de to grene.

Der er skrevet meget om forskellene mellem jazzen og den klassiske musik; og jeg har ikke noget nyt at sige. Men jeg vil prøve at vise de grundlæggende forskelle mellem traditionel jazz og ældre klassisk musik; jeg vil gennemgå musikkens elementer et for et og vise, hvordan de anvendes i hver af de to slags musik. -- Men først må vi være klare over, hvad vi taler om. Hvad er jazz? Det er den musikart, der er opstået mellem de neger-slaver, der deporteredes til U.S.A. Hvad er så klassisk? Det er sværere at svare på. Som regel mener man dog den musik, der har sit udspring i de middelalderlige europæiske folkeviser. Karakteristisk for dem begge er, at de oprindeligt har været ledsaget af dans.

Begge slags musik kan deles op i tre elementer, nemlig RYTME, MELODI og HARMONI. Rytme kan igen deles op i GRUNDRYTME og MELODIRYTME. Grundrytmen eller: takten, har oprindeligt været klappet af tilhørerne, idet den friere melodirytme har stillet sig i modsætning dertil. Når man siger, der er "rytme" i en melodi, mener man (men ved det måske ikke,) at modsætningen mellem grund- og melodirytme er godt udnyttet. I JAZZEN understreges grundrytmen meget kraftigt af orkestret. Den hamres ind i hovedet på publikum, indtil det kommer i en art ekstase. Det har også været det oprindelige formål med den. Melodirytmen følger den ikke udpræget, da der i jazz er mange synkoper. Af og til laver orkestret et "break", går helt væk fra rytmen et øjeblik. Det vigtigste ved et break er, at man mærker rytmen i sig hele tiden og bagefter falder ind i den igen. Sådanne breaks tjener til at forøge grundrytmens vægtighed. I den KLASSISKE MUSIK understreges grundrytmen som regel ikke; men melodirytmen står i modsætning til den alligevel, og grundrytmen må derfor findes hos tilhørerne. Melodirytmen er meget fast knyttet til den, idet man dog i kortere episoder tillader trioler, triller, synkoper og lignende. disse effekter har kun den tilsligtede virkning, hvis melodirytmen i øvrigt er fast. Vi ser at forskellen mellem jazzisk og klassisk rytme er, at medens jazzen understreger grundrytmen og derfor kan lade melodien arbejde frit, må den klassiske musik give udtryk for grundrytmen gennem melodirytmen, som derved i høj grad bliver bundet.

MELODIEN i jazzen kan lyde ret indviklet, men er som regel variationer over et bestemt tema. Til tider tager den form som en rondo: tema--1. variation--tema--2. var.--tema-- osv. Endvidere er der det særlige ved variationerne, at de bliver improviseret af musikerne selv. I den klassiske musik kan formen tema og variationer også forekomme; men almindeligvis arbejdes der med flere stemmer, der stilles op mod hinanden, ofte efter et bestemt skema. (F.eks. menuet- eller sonateformen.) Melodierne i jazz og klassisk består altså af de samme toner; forskellen er, at den klassiske musik som oftest arbejder med flere temaer. Til tider spilles der i klassisk musik flere selvstændige, sideløbende melodier. det forekommer i barokken, fugaernes tidsalder; og sådan musik kaldes polyfon. Dette begreb forekommer ikke i jazzen. Ganske vist spiller man flerstemmigt, men ikke i hver sin melodi. Den polyfone kunst består i at passe de forskellige melodier sammen til et musikalsk hele.

HARMONIERNE i jazz og klassisk er omtrent de samme; men harmonifølgerne er temmelig uens. I jazzen anvendes harmonierne som akkompagnement til en melodi, og derfor må harmonifølgerne i de mange variationer være ens. Derved kan jazzen få et ensformigt præg, hvis melodien ikke varieres tilstrækkeligt. I den klassiske musik anvendes harmonierne dels som akkompagnement til melodien, dels som selvstændigt, musikalsk virkemiddel. For eksempel er det i barokken ikke ualmindeligt, at selve melodien er trist og ensformig, men at den får liv ved at blive behandlet ud fra harmonisk forskellige synsvinkler. Det er tilfældet i nogle passacaglier, hvor samme korte tema gentages hele musikstykket igen. Som oftest har temaet dog samme harmonisering i længere passager; og i så fald må variationen ligge i de andre stemmers melodier.

Selve harmonierne i den klassiske musik er i reglen enkle. Det er tre- og firklange og af og til en enkelt femklang. (Her er begrænsningen til den ældre klassiske musik absolut nødvendig, idet impressionistisk musik beskæftiger sig med fem-, syv- og nikklang). Til gengæld varieres de meget, og harmonierne bevæger sig ofte langt væk fra grundtonearten. I jazzen føjes der ofte en tone til treklangen, nemlig seksten. (I c. dur er det a.)

fort. side 7

GHG nyt

VOR FOTOKONKURRENCE ←

Traditionen tro udskriver vi vor årlige fotokonkurrence.

Tilmeldelsesfristen udløber 1. juni.

1. præmie: 10 kr.

2. præmie: 5 kr.

og efter redaktionens skøn trøstpræmier.

REGLER:

a) Indsenderen, der skal være elev paa GHG, skal selv have optaget billedet.

Reproduktioner vil ikke blive anerkendt.

b) Motivvalget er frit.

c) Billedet maa ikke have været premieret før.

d) Formatet maa mindst være 9x12 og højst 16 x 22 cm. Af hensyn til gengivelsen her i bladet maa billederne helst ikke være paa blankt papir

e) Hver deltager kan indsende et hvilket som helst antal fotografier.

Disse afleveres til redaktionen - - og saa frem med "kasserne."

FOR ØVRIGT MENER VI AT DETTE STADIG GÆLDER!
(fra SKOLEBLADET 19-30)

Det er mig en umaadelig nydelse at vaske mine fingre under det rislende vand ved kummen ude paa gangen og faa smudset til at forlade mine hænder, men det er søreme modbydeligt at faa møget paa poterne igen, naar man benytter det mer end snavsede haandklæde. Hvilken idé at forny det lidt tiere.

Memento vivere
Husk at trække vejret.

FRA ELEVRÅDETS

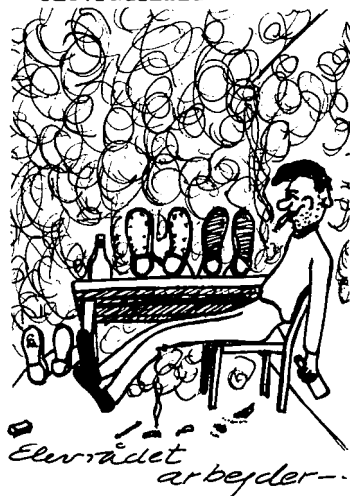
ARBEJDSMARK:

Det forlyder at elevrådet har bedt Rektor gi' skolen fri, mens lærerne var til 1. møde - - det fik vi faktisk!!!

Det forlyder at skolen i marts skulle være fotograferet?? - det blev vi heller ikke.

Det forlyder at elevrådet vil starte en indsamling til en afskedsgave til elevrådet.

Det forlyder at elevrådet vil forære skolen en skorsten til elevrådsælderen.

FACTS OM STUDENTEREKS.:

Det kan allerede paa nuværende tidspunkt meddeles at chancen for at de sproglige kommer op i matematik er som 1:10000 oooo --- glæd jer!

Fra anonym "x" har vi modtaget:

Tilegnet min dansklerer:

Har man hjerne kan man jo gerne undvære Falkenstjerne! "x"

København vin . delikatesser

Børn Kjaers Eftf.

Wiggo Jørgensen

Strandvej 151 Tlf. Helrup 30 og 70

»MØLLEN«

HELLERUPVEJ 6

Helrup 4452

E. M. ELLESØE

Takstgrænsens

FARVE & TAPET

CALLISENSVEJ 4

HELUP 128

JENS HAUGE

DAME- OG HERRE-PRISER

TELF. HELRUP 2757

FREDERIKKEVEJ 1
NØRRET AF STRANDVEJ

A. Sørensen

& Søn

Ruder

Spjele

Marievej 1 Rammer

Helrup 156

IB MEYER
BUNTMAAGERMESTER
REBEKKAVEJ 59
(P. Hj. af Hellerupvej)
HELUP 7651

HUSKIND SPECIALRENSER

FOTO Magasinet.

M. Roslund

STRANDVEJ 189 - HELLERUP - TELF. HELR. 1634

HE 6214.

fort. fra side 6.

Derved kan klangen betragtes som dur-treklæng med tilføjet sekst eller som ufuldstændig tredecimakkord. Der arbejdes også meget med forstørrede og formindskede klange som f. eks. den formindskede septimakkord, også kaldet den ufuldstændige noneakkord. Til gengæld bevæger man sig ikke langt væk fra grundtonearten.

De væsentligste forskelle mellem jazzens og den klassiske musiks harmonik er altså, at medens jazz'en har fast harmonifølge, kan den klassiske musik anvende harmonien som varierende element over en fast melodi; og at akkorderne er enklest i klassisk og mere indviklede i jazz.

Vi ser, at der er store forskelle, hvad de enkelte elementer angår. Men vi må ikke glemme, at tonematerialet er det samme. Begge musikarter arbejder med oktaver på tolv halvtoner; begge arter arbejder med dur- og molklange, og til en grundtoneart hører de samme nært beslægtede tonearter. Over for disse ligheder må de ovenfor opridsede forskelle betragtes som detaljer.

Som I vel allerede har opdaget kan jeg bedst lide klassisk musik. Ikke sådan at forstå, at jeg er fanatiker; men af de musikstykker, jeg bedst kan lide, er langt de fleste klassiske, og af dem er hovedparten fra barokkens og wienerklassicismens tidsaldrer. Jeg vil nu prøve at give grunden til det.

For det første kræver den klassiske musik noget af publikum. Man må selv finde grundrytmen og holde fast ved den for at kunne opfatte musikken. Man må være opmærksom for at kunne følge de tit meget indviklede modulationer og for at kunne opfatte de forskellige stemmer i den polyfone musik, deres samarbejde og kontrasterne mellem dem. Musikken kræver en indsats af tilhøreren; men hvis han gør denne indsats, bliver hans udbytte af musikken meget større. Han kan godt nøjes med at lade den strømme ind i øret, men det er morsommere, hvis han kan finde sammenhæng og mening i musikken. --- For det andet kan jeg bedre lide de harmonier, som findes i den klassiske musik end de, som findes i jazz'en. De rene dur- og molklange og de hurtige modulationer giver et indtryk af noget levende og pulserende og samtidig klart og utvetydigt. Barokkens klare, næsten logiske klange åbner en uendelig verden af harmonier for tilhøreren; og man kan meget vel komme i ekstase af barokmusik, hvis man følger harmonierne opmærksomt. Wienerklassicismen er meget ofte lys og let, med spring og triller; og den spiller som oftest i durtonearten. Mange af Mozarts stykker er muntre og livlige uden derfor at være hektiske; man skynder sig, men ikke fordi man har travlt.

Den tredje og sidste grund, der i særlig grad angår musikere og komponister, er langt den vigtigste: Kun en meget indbildsk musiker vil mene, at hans eget geni, hvis han har noget, kommer op på siden af de store komponisters. Vi kan lære mange ting ved at lytte til og ved at spille de ældre klassiske komponister. Bach, Beethoven, Chopin, Haydn, Händel, Mozart og alle de andre gamle "gutter" kan fortælle os mange mange ting, som vi aldrig selv ville finde på. De kan lære os finesser og inspirere os. De kan forbløffe os med harmoniske, melodiske og rytmiske effekter, hvis eksistens vi aldrig har anet. DERFOR bør vi lære så meget som muligt af de helt store kanoner, og vi bør udnytte den erfaring, der er gjort århundreder før vor tid. Det er netop på dette punkt jazz'en svigter. Man kan nok få plader med dygtige jazzmusikere, men langt de fleste af deres ideer går tabt, fordi ET JAZZNUMMER SKABES PÅ STEDET AF DET LILLE ENSEMBLE, DER SPILLER DET, OG DØR, SÅ SMART DET ER FORBI. Den traditionelle jazz spiller ikke samme nummer ens to gange. Men ET KLASSISK MUSIKSTYKKE SKABES AF EN ENKELT PERSON DER FÆSTNER DET PÅ PAPIRET, HVOREFTER ANDRE SPILLER DET. Det lever videre som noder og kan spilles på nøjagtig samme måde om tusind år! En jazzmusiker tager sit værk med sig i graven. En klassisk komponist lever videre i sine værker og virker igennem århundreder. Ingen vil vel påstå, at Bachs musik ikke anvendes, --- eller Beethovens, --- eller en hvilken anden stor komponist. Vi kan høre klassisk musik fra alle tidsaldrer i dag; men vi kan kun høre jazz af idag.

Det er rigtigt, at jazzens improvisationer er af stor værdi, fordi musikerne giver udtryk for deres egne følelser. Men man kan også improvisere i klassisk stil. Jeg selv gør det gerne og længe. (Til oplysning kan tjene, at jeg spiller orgel som hovedinstrument og klaver ved siden af.) Den musiker, der spiller klassisk, kan både give udtryk for sine egne og andres følelser. Jazzmusikeren kan "kun" give udtryk for sine egne; og da de færreste musikere er genier, må den klassiske musik blive af en gennemsnitlig højere karat end jazz'en.

Det var i meget korte træk de vigtigste grunde til, at jeg helst hører klassisk. Jeg er klar over, at mange af jer er uenige med mig; og jeg vil opfordre jer til at protestere, enten gennem bladet eller til mig personlig. Jeg er altid villig til at diskutere emnet. --- Men kom nu ikke med den om, at klassisk musik er kold og mekanisk. Hvorfor skulle man så spille den?

Henrik Colding-Jørgensen.
IIq.

JIDEN SIDST:
KAN DET NYTTE?

"Er der en ide her paa jorden der er saa stor, at man kan forsvare at skade kommende generationer for dens skyld," spurgte højskolelærer og forfatter Carl Scharnberg da han d. 24. marts talte i gymnasieforeningen om kampagnen mod atomvaaben.

Carl Scharnberg lagde ikke skjul paa, at han kom for at overbevise forsamlingen om kampagnens berettigelse og dermed om at et internationalt forbud mod atomvaaben ikke er et spørgsmaal om partipolitik, men en betingelse for vor fremtidige eksistens. Foredragsholderen opfordrede stærkt til at studere det foreliggende materiale om den radioaktive-straalings virkninger, specielt anbefalede han H.V. Brønstedts: Atomalderen og vor biologiske fremtid, sammen med en atomvaabnets historie af Robert Jungk: Stærkere end tusind so le.

Carl Scharnberg sammenlignede tidens ligeegyldighed over for atomvaaben & brintvaabens trussel med smaaborgerens snæversyn som er skildret af Hans Fallada i Lille mand hvad nu? og som i samme roman førte til nazismen. Nürnbergdomstolen dømte ikke blot nazi-ledere men hele det tyske folk. Det vidste, hvad der skete og burde have reageret imod det.

Det samme kan siges om os naar mutationerne begynder at vise sig, sagde Scharnberg.

Efter en forholdsvis livlig diskussion, som iøvrigt blev holdt paa et sobert plan talte SKOLEBLADETS medarbejder med Carl Scharnberg, for at faa præciseret nogle spørgsmaal angaaende kampagnen.

Vi spurgte om kampagnen har nogen politisk sigte: Absolut ja, Nemlig afskaffelse af atomvaaben, hvilket dog ikke er et partipolitisk spørgsmaal, men et spørgsmaal om at overleve.

- Gaar kampagnen ind for en ensidig vestlig eller østlig nedrustning?

Nej, nej og atter nej.

- Har kampagnen noget forhold til NATO?

Ja, enhver udvidelse af atom-området, hvad enten det gælder NATO eller Warszawapagtens lande vil forøge truslen. Der og kun der kommer NATO ind i billedet.

- Hvorfor sender kampagnen ikke en resolution til regeringen?

Mon ikke der er sendt adskillige hundrede resolutioner til den stakkels regering siden 1945. Jeg tror det stærkeste er en levende resolution udtrykt ved mennesker der simpelthen rejser sig og gaar.

- Tror De magthaverne vil reagere?

Jeg mener det er sket i hvert fald indenfor landets grænser.

- Er Deres vigtigste bevæggrunde etiske?

Kort og præcist? Ja.

Et vellykket arrangement, blot skade at saa mange atomvaaben-entusiaster blev hjemme.

S.N.

Der er to muligheder: enten er festsalens filmsapparat i uorden eller ogsaa maa gymnasieforeningen leje nogle film med teknikken i orden, den var under al kritik i " De syv der dømte".

Indholdet var over emnet: hvem har ret til at dømme naar vores retslyn er vidt forskellig alt efter hvem det gælder. Pointen der var indeholdt i filmens sidste tre meter fik man ikke at se, men efter sigende skulle den være en fuser.

Bestyrelsen raades ikke til at gentage den slags filmsaftener.

Til den 17. feb. havde gymnasieforeningens bestyrelse skaffet politi-inspektør Jens Jersild, der talte om ungdomskriminalitet, et emne man har hørt adskilligt om før, men som altid kan trække publikum. Jens Jersild forærede biblioteket sin egen bog om emnet.

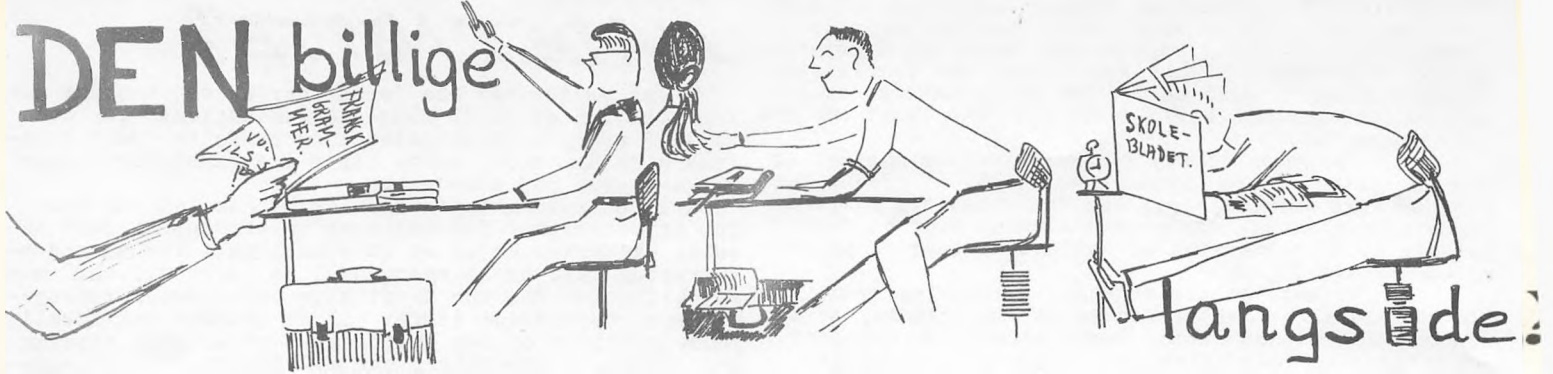
STRYGEINSTRUMENTER

Blokfløjter til begyndere og viderekomne. Alt i strenge og tilbehør. Violinbygger:

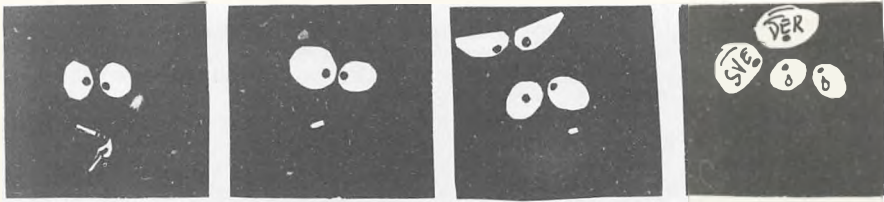
pauli merling

VESTERGADE 3, KØBENHAVN K. TELEFON BYEN 7800

DEN billige

Drama i 4 tableauer (Skueplads:Dreng- toiletet)

I fuldt alvor udskriver vi en standal - konkurrence det gælder om at gætte, hvem disse (se fig. 1) standaler tilhører.

1. Martin Larsen.
2. Steendahl.
3. Nørregaard.

Da red. ikke tør offentliggøre svaret, bør vi eventuelle interesserede opsøge de nævnte kandidater og forhøre sig - - - .

I. præmie: fribillet til en frivillig gymnastikopvisning d. 1/7-1961, start: klokken 6.00.

Announce for en restaurant:
Hvis De ønsker en virkelig munter aften ude, saa er vor restaurant stedet. Centralt beliggende -- midtvejs mellem hospitalet og fængslet.

Det lakker mod enden sa' kællingen -- hon satte sig paa sit nyferniserede gulv.

Svenskeren: Den bøv tycker jag inte om....

Danskeren: Nej, jeg tygger heller ikke min bøv to gange.

Den lille narvise SKOLETROLD

Sit med Churchill om de ny, "kunstskatte" skolen har købt: Aldrig har saa mange faaet saa lidt for saa meget!

FRA VOR HJEMLIGE KRIGSKORRESPONDENT.

Man præsenterer danske rekrutter for en mageløs samling intelligensspørgsmål, feks.:
A EF HI KL MN
BCD G J OPQ

spørgsmålet er så, hvor resten af alfabetet skal stå, over eller under strengen??? (løsning nederst på siden)

e, t, t, f, f, s, s, o, ? , ? , . . . ,
fortsat venligst denne række af bogstaver!!!
I. hjælp: opgaven kan klares af børn i 2. klasse!:
II. hjælp: rækken hedder paa engelsk: o, t, t, f, f, s, s, e, . . .
III. hjælp+løsning: nummer ni er n

Rasmussen: Hvordan døde kong Valdemar?
Børge: Jernbaneulykke - der staar, han døde under et tog.

Den unge mand til pigen i sine arme: Hvorfor dog kæmpe imod naturen
lad os dog gaa ud og se, hvad der er i spisekammeret.

Jageren vender surmulende hjem fra jagten, og hans kone spørger:
-Skød du noget?
-Nej.
-Hvad har du da i sækken paa ryggen?
-Det er hunden...

Blem: Først havde vi fyrreskovens tid, saa egeskovens tid, og saa bøgeskovens...
Elev: Ja, og nu har vi elskovens tid.

Hvad lyder værre end en klarinet?
To klarinetter!
Hvad lyder værre end et skoleorkester?...
Et skoleorkester!

(Løsning: alle bogstaver der skrives med rette linier, staar øverst!)

Obs!

VOR FOTOKONKURRENCE

side 6

TEXTILIANA

Strandvej 191
HE 4330

Hvidevarer

Gulvtæpper

Gardiner

Sengeudstyr

STRANDVEJ 84
HE 1086

Alt i foto og kino udlejninger
Fas og kørekortfoto fremstilles medens De venter

VITAMIN-PRÆPARATER

FÅS PÅ APOTEKET!

E. SØRENSEN

Fiskehuset NEPTUN

REBEKKEVEJ 49 . TELF. HELRUP 4130

Fisk . Vildt . Østers . Hummer . Fjerkræ

Soft ice-bar

RASTRUP JOHANSEN

CALLISENSVE

UNUSUAL SHAPES